

Bøgh's Citronæble

Karsten Hansen: "Ævlerier" – 4 af 15

Bøghs Citronæble

Der er rigtig mange æblesorter som er blevet kaldt citronæble og fælles for dem er at de er ret tidligt modne og er mere eller mindre gule og selv frugter som har siddet i solen er uden særlig meget rødt.

Bøgh's citronæble er et af de bedre blandt citronæblerne. Bøgh var handelsgartner i Horsens og han fandt denne sort i haven på herregården Stensballegård. Oprindeligt kaldte han den Stensballegårds høstcitron-

æble – men Bøgh's citron var ligesom nemmere. Sorten er beskrevet første gang i 1863, men først i 1920 blev den anbefalet til plantning i Vestjylland og på Bornholm.

Træet er svagtvoksende i de unge år men med tiden kan den blive et egentligt træ som er hårdført og længelevende. De guldgule frugter kan plukkes fra slutningen af august og et stykke ind i september. Frugtbarheden kan være endog meget stor, så grenene har svært ved at klare bæringen. Æblerne smager godt, ser godt ud og lugter godt, men de kan ikke gemmes så længe.

Pastor Wøldike i Øster Hornum havde sorten i sin samling. Han var ven med handelsgartner Bøgh og Wøldikes søn Otto kom i gartnerlære hos ham. Otto Wøldike blev af sin far beskrevet ved at han "ikke kunne holdes til bogen", men gartner var da også næsten lige så godt. Otto blev aldrig færdig med uddannelsen, for i december 1875 døde han i Horsens og pastor Wøldike måtte begrave sin eneste søn på Øster Hornum kirkegård dagen før jul.

Bøgh's citronæble er blevet genfundet i de senere år og det er ikke længere helt umuligt at finde et træ af sorten i planteskoler.

Professor Anton Pedersen skrev i 1937 om Bøgh's citronæble: "Da frugterne er yndet af børn og unge mennesker, vil det være en god ordning om de frit må plukkes: Salgsmuligheden bør da træde i baggrunden". Det udsagn har Wøldikes have i Øster Hornum taget til efterretning – såvel Bøgh's citronæble som alle andre sorter i haven må frit plukkes både af børn og unge mennesker og af alle andre.